

Dr George Payton, Tłumaczenie Biblii, Sesja 25, Kolejność wydarzeń

© 2025 George Payton i Ted Hildebrandt

To jest dr George Payton i jego wykład na temat tłumaczenia Biblii. To sesja numer 25, Kolejność wydarzeń.

W tej dyskusji będziemy rozmawiać o tym, jak wydarzenia są przedstawiane w Biblii i w jakiej kolejności są przedstawiane.

W języku angielskim nie zawsze musimy opowiadać o rzeczach w kolejności chronologicznej. Czasami zmieniamy czasy z normalnych konwencji na opowiadanie o rzeczach, które miały miejsce. Na przykład możesz powiedzieć, ten facet podchodzi do mnie i prosi o pomoc, więc mówię, nie mogę ci teraz pomóc. Spóźnię się do pracy.

Potem mówi, ale naprawdę potrzebuję pomocy. Spóźniałem się przez cały tydzień, więc nie mogłem się spóźnić ponownie. Co ja tu zrobiłem? Jedną rzeczą, którą zrobiłem, było to, że powiedziałem to w czasie teraźniejszym.

Ten facet podchodzi do mnie, a ja mówię. Zauważ, że używamy go, aby powiedzieć, że powiedziałem coś. Więc mówię, nie mogę ci teraz pomóc.

A potem mówi, więc wszystko jest w czasie teraźniejszym, mimo że to wydarzenie z przeszłości. Następnie wrzucam informacje w tło w czasie przeszłym. Interesujące, prawda? Możemy to zrobić po angielsku.

Nie zawsze możemy to zrobić w innych językach. I jak powiedzieliśmy, informacja w ostatnim zdaniu, spóźniałem się przez cały tydzień, jest poza chronologią, jeśli chodzi o to, co ten facet zrobił i podszedł do mnie. Ale w wielu językach na świecie nie zezwala się na niechronologiczną prezentację informacji.

Znacznie jaśniej jest relacjonować wydarzenia we właściwej kolejności, w jakiej miały miejsce. W Nowym Testamencie i Starym Testamencie czasami wydarzenia są opowiadane poza kolejnością chronologiczną. I te fragmenty są tłumaczone.

Jeśli użyją greckiej formy, może to być naprawdę mylące dla odbiorców. Na przykład w Dziejach Apostolskich 12:23 anioł Pański uderzył go, a on został zjedzony przez robaki i umarł. Rozmawialiśmy o tym w poprzedniej dyskusji.

Kiedy robaki zaczęły go zjadać? Prawdopodobnie po jego śmierci. Robaki prawdopodobnie go nie zabiły. Inna to przypowieść o dobrym Samarytaninie, który opatrzył swoje rany, polewając je oliwą i winem.

Prawdopodobnie. Wylał na rany olej i wino, wino było tam jako środek czyszczący. Nie mieli środków antyseptycznych.

Olej był używany jako środek łagodzący. Nie mieli balsamów i maści. A potem opatrywał rany.

W innym z Objawienia 5:2 anioł mówi: Kto jest godzien otworzyć zwoje i złamać ich pieczęcie? Jak możesz je otworzyć, zanim nie złamiesz ich pieczęci? Nie możesz. Co musisz zrobić? Najpierw złamać pieczęcie. Oto kolejny przykład z Księgi Jonasza.

Jonasz zostaje skonfrontowany przez mężczyzn, gdy zdają sobie sprawę, że to on jest przyczyną problemu. A w 1:9 i 10 powiedział do nich: Jestem Hebrajczykiem i boję się Pana Boga nieba. Kto stworzył morze i ląd? Mężczyźni stali się niezwykle przestraszeni.

I powiedzieli, dlaczego to zrobiłeś? Bo mężczyźni wiedzieli, że uciekał przed obliczem Pana, ponieważ im powiedział. A ta informacja jest nie w porządku. Więc to, co próbujemy zrobić, to, i skąd wiemy, że jest nie w porządku? Ponieważ mamy część o tym, co im powiedział pod koniec wersetu 10, a potem, że się bał na początku wersetu 10.

A fakt, że im powiedział, był tym, co ich przestraszyło. I dlatego nie podąża to za normalną sekwencją. A jeśli przetłumaczymy to dosłownie lub przetłumaczymy używając tej konkretnej formy na język, który nie dopuszcza zdarzeń achronologicznych, są zdezorientowani.

I możemy to zrozumieć, ponieważ jesteśmy przyzwyczajeni do czytania. Jesteśmy przyzwyczajeni do długiej tradycji literackiej. Jesteśmy przyzwyczajeni do rzeczy, które nie są dokładnie chronologiczne.

Ale co z grupą ludzi, którzy mają niepisany język, a ty zaczynasz po raz pierwszy, jak my w Ormie? Oni nie mają stylu literackiego. Ale nawet dla ludzi ze stylem literackim, czytasz to i idziesz, i to jest trochę dziwne.

Więc czy komunikuje się wyraźnie? Tak, prawdopodobnie. Czy jest to naturalne w języku angielskim? Nie, nie jest. Nie brzmi to naturalnie dla mnie jako rodzimego użytkownika języka angielskiego.

Okej, więc pierwszą rzeczą, którą zrobimy, jest rozbięcie tego, co się wydarzyło i w jakiej kolejności. Więc po pierwsze, wiemy, że werset 9 jest pierwszy. Stawiają mu czoła, a on mówi: Jestem Hebrajczykiem i czczę Boga.

Następną rzeczą jest to, że powiedział im, że ucieka przed obecnością Pana. Wtedy się przestraszyli. Wtedy powiedzieli, co zrobiłeś? Następnym krokiem jest przepisanie wersetu, aby płynął płynniej zgodnie z porządkiem chronologicznym.

Potem powiedział im, że ucieka przed obliczem Pana. Mężczyźni bardzo się przestraszyli i powiedzieli mu: Co zrobiłeś? Więc jeśli porównasz to z tym powyżej, czy jest lepsze? Czy płynie łatwiej czy bardziej płynnie? I to jest to, co musimy zdecydować. Ponownie, za każdym razem, gdy składam taką sugestię, jest to sugestia, a nie: nie będziesz tak postępował.

Więc to jest jedna z możliwości, ale rzecz w tym, że staramy się zwiększyć świadomość rzeczy, które są trudne w tekście, abyśmy mogli być ich świadomi, a następnie ewentualnie sobie z nimi poradzić. Jednym ze sposobów, w jaki możemy dowiedzieć się, czy dobrze się komunikuje, jest próba pozyskania osób ze społeczności, które nie były częścią procesu przejścia, a następnie posadzenie ich. Mogą być wierzącymi; nie muszą być wierzącymi; może to być ktokolwiek ze społeczności.

A potem powiedz, czy możesz mi powiedzieć własnymi słowami, co się stało? A potem słuchaj. Czy pominęli coś? Czy zmienili informacje? Czy byli zdezorientowani? Może powiedzą, nie jestem pewien, bo to jest dziwne. Dlaczego to jest dziwne? Cóż, więc mogą ci powiedzieć, że to jest nie w porządku.

Albo nie jestem pewien, jak to się dzieje, ponieważ jest to sformułowane zabawnie. Może nawet nie potrafią ci powiedzieć, co mówią, to nie brzmi dobrze. Ale otrzymywanie tego rodzaju informacji zwrotnej jest jednym ze sposobów weryfikacji. Tak, jest problem; musimy wprowadzić pewne zmiany w tekście.

Tak więc czasami ta niechronologiczna rzecz wykracza poza jeden werset i obejmuje więcej niż jeden werset. Na przykład w Ewangelii Marka 1:43 i 44 Jezus uzdrawia trędowatego, werset 43, a oni surowo go ostrzegają i natychmiast go odsyłają. A on mu mówi: idź i pokaż się kapłanowi.

Poczekaj sekundę, a on go odesłał. Czy on nakrzyczał na gościa, gdy ten odchodził? Och, nawiasem mówiąc, musisz to zrobić. To jest to, co mówi Luke.

Łukasza 5:12, to samo wydarzenie, i nakazuje mu, aby nikomu nie mówił. Ale idź, pokaż się kapłanowi. Mamy więc dwóch świadków tego samego wydarzenia, Marka i Łukasza, jakby tak rzec.

I formułują to na różne sposoby. Ale nie możemy po prostu powiedzieć: no cóż, zrobmy Marka jak Łukasza i zharmonizujemy. Nie harmonizujemy, ponieważ chcemy, aby każdy autor mógł opowiedzieć historię na swój własny sposób, wykorzystując swoją wiedzę, znajomość języka i swoje wybory pisarskie.

I wszyscy wiemy, że możesz mieć jedno wydarzenie opowiedziane przez więcej niż jedną osobę, a każda z nich opowie je w nieco inny sposób, ponieważ to jest ich własny zakład, ich własne preferencje co do sposobu opowiedzenia. Więc nie mówimy o harmonizacji. Ale jedną z rzeczy, które możemy zrobić, jest zmiana kolejności, tak aby wersety 43 i 44 zostały zamienione.

Czy to dobry pomysł? No cóż, przyjrzyjmy się temu. To może być w porządku, ale może też zakłócić przepływ informacji w tekście. Więc tak to wygląda teraz.

I surowo go ostrzegł i natychmiast go odprawił. I rzekł mu: Uważaj, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż za swoje oczyszczenie ofiarę, którą Mojżesz nakazał, na świadectwo dla nich. A on wyszedł i zaczął to głosić otwarcie.

Tak więc, tak by to wyglądało, gdybyśmy przestawili i umieścili werset 44 przed wersem 43. I powiedział mu, uważaj, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż za swoje oczyszczenie to, co nakazał Mojżesz, jako świadectwo dla nich. I surowo go ostrzegł i natychmiast go odesłał.

Ale wyszedł i zaczął głosić swobodnie. Brzmi to w porządku, ale jest coś, co może być dla ciebie trochę niekomfortowe. Jest coś naprawdę znaczącego, kiedy mówi, nie mów nic nikomu, ale wyszedł i powiedział ludziom różne rzeczy.

Więc zestawienie tych dwóch zdań naprawdę ma tam związek. A jeśli zerwiemy ten związek, możemy coś stracić w tłumaczeniu. Możemy zrobić coś z tekstem, co może nie być najlepszą rzeczą.

Więc jeśli nie przebudujemy zdań, co zrobimy? Inną opcją jest po prostu dodanie kilku słów wyjaśniających, aby wyjaśnić kolejność zdarzeń i sposób, w jaki się wydarzyły. Jednym ze sposobów jest powiedzenie w wersecie 43: I surowo go ostrzegł, gdy go odprawił, i powiedział ... Okej, to wyrażenie, w którym surowo go ostrzegł i odprawił, i powiedział do niego, brzmi bardzo podobnie do sposobu, w jaki Hebrajczycy opowiadają historie.

Mówią najpierw o ogólnym, a potem o szczegółowym. Mieliśmy to w poprzednich dyskusjach. Czy to się dzieje tutaj? To może być hebrajskie nałożenie na greckie, ponieważ mężczyźni, którzy napisali Nowy Testament, byli Hebrajczykami, chociaż władali greką na tyle biegle, aby go napisać.

A potem mówisz, okej, dlaczego to brzmi tak zabawnie? To może być hebraizm, który został przeniesiony do greckiego tekstu. I opowiadają historię w sposób, w jaki Hebrajczycy zwykle opowiadają historie. Słyszymy to ponownie w innym dobrze znanym fragmencie, kiedy Jezus wysłał dwunastu.

I jest powiedziane, to jest w Ewangelii Marka 6, i jest powiedziane, I wysłał ich, aby szli i głosili. Następne zdanie mówi, I powiedział im. Więc brzmi, jakby już odeszli.

To samo, co tutaj. I powiedział im, żeby nie nosili ze sobą worków z pieniędzmi itd., itd. To jest więc powszechna rzecz, którą słyszymy raz po raz, gdzie najpierw jest ogólne stwierdzenie, a potem podawane są szczegółowe szczegóły.

Więc druga opcja tutaj jest jedną z możliwości. Po prostu dodajemy kilka słów. Ponownie, nie dodajemy informacji do tekstu.

Próbujemy po prostu uczynić to bardziej zrozumiałym i sprawić, by płynęło łatwiej. Okej, jeszcze jedno, Mark 5. Wydaje się, że jest ich w Marku wiele. Mark 5, 1-7.

Przybyli na drugą stronę morza do kraju Gerazeńczyków . Gdy wyszedł z łodzi, natychmiast wyszedł mu naprzeciw człowiek z grobów opętany przez ducha nieczystego. I mieszkał on między grobami, ale nikt nie mógł go już związać, nawet łańcuchem, bo często był wiązany pętami i łańcuchami, a łańcuchy rozrywał, a pęta kruszyły się, a nikt nie był na tyle silny, aby go poskromić.

W rezultacie, dniem i nocą, krzychał między grobami i w górach i raniąc się akrobacjami. Widząc Jezusa z daleka, podbiegł i pokłonił się przed Nim. Pytanie więc brzmi, czy to jest całkowicie chronologiczne? Widzimy w Ewangelii Marka 2, w wersecie 2, to ogólne stwierdzenie.

A potem dostajemy szczegóły tego, jak wszystko się wydarzyło, i to natychmiast prowadzi do odniesienia wstecznego, retrospekcji tego, co się wydarzyło. Interesujące. Co możemy zrobić? Nie będę sugerować zmiany kolejności tych słów.

Nie możesz tego zmienić. To jest za dużo. Czy widzisz coś takiego w wersecie 2? Kiedy wyszedł z łodzi, jakiś człowiek pobiegł w jego stronę.

A potem, w wersecie 6, kiedy zobaczył Jezusa z daleka, podbiegł do niego. To może trochę pomóc. Pamiętaj, w wersecie 6, widząc Jezusa, a widząc jest czym? Imiastowem.

Jaka jest funkcja imiastowu w tym przypadku? Funkcja odniesienia do czasu. I tak , kiedy zobaczył Jezusa, byłoby to jednym ze sposobów przetłumaczenia tego. Ale dodając, że mężczyzna pobiegł do niego, a nie, że mężczyzna był już z nim twarzą w twarz.

Później w tym fragmencie, gdy wsiadał do łodzi, człowiek opętany przez demona błagał go, aby poszedł z nim i towarzyszył mu. Ten wydaje się w porządku. Zanim Jezus odszedł, powiedział mu to.

Oto co mówi Łukasz. A wszyscy ludzie z kraju Gerazeńczyków i okolic prosili go, aby ich opuścił, bo byli przejęci strachem. A on wsiadł do łodzi i wrócił.

Ale człowiek, z którego wyszły demony, prosił go, aby mógł mu towarzyszyć, ale on go odesłał, mówiąc, że pod koniec werseku 37 wstał i odszedł w łodzi. W wersecie 38 człowiek podchodzi do niego. Znowu, widzicie, jak tam jest to napięcie? Czy możemy powiedzieć, że zanim odszedł, człowiek podbiegł do niego w wersecie 38? Po prostu dodaję coś jeszcze.

Jest realistyczne w stosunku do tego, co dokładnie się wydarzyło, mówiąc, zanim odszedł. Więc nie naruszamy rzeczywistych wydarzeń; nie przedstawiamy czegoś, co jest nieprawidłowe lub fałszywe. Próbuje po prostu przedstawić to w sposób, który ma więcej sensu dla ludzi.

Ponieważ powiem ci, że ludzie potraktują je dosłownie i powiedzą, że to się wydarzyło, a potem to, ponieważ tak to jest napisane. I musimy bardzo uważać, żeby nie odnieść złego wrażenia. Więc jakie zmiany są konieczne, żeby się komunikować, żeby miało to logiczny sens dla ludzi w języku docelowym? Mam nadzieję, że zaczniesz czuć napięcie.

W całej Biblii, zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie, jest ich wiele, z którymi musimy się zmagać. I jest to coś, co pastor, gdy przemawia i wygłasza kazanie, może bardzo łatwo wyjaśnić w swoim przesłaniu, ale my nie mamy takiego luksusu. Nie ma nikogo, kto mógłby to wyjaśnić ludziom, którzy to czytają.

Ktoś po prostu ma książkę i czyta ją, może sam lub z innymi ludźmi. Więc jest kilka pytań, jeśli mogę być adwokatem diabła. Czy można dodać do tekstu słowa wyjaśniające? Czy wstawiamy rzeczy do tekstu? Czy można zmienić kolejność wersetów? Co o tym myślisz? Problem wynika ze stylu literackiego języka hebrajskiego i sposobu, w jaki opowiadają o przeszłych wydarzeniach.

Nie zmieniamy żadnych informacji w tekście. Zmieniamy prezentację informacji w tekście. A gdy na przykład w tekście biblijnym widzieliśmy inne miejsca, w których styl gramatyczny języka greckiego lub hebrajskiego nie pasuje do gramatyki języka docelowego, dostosowujemy gramatykę.

To nie jest kwestia informacji. To jest kwestia gramatyczna. Podobnie, jeśli istnieje kwestia stylu literackiego, która nie pasuje do stylu literackiego lub stylu narracji języka docelowego, to mamy obowiązek dostosować tekst tak, aby pasował do normalnego sposobu komunikacji ludzi.

Niektórzy mogą nie być przekonani tym, co właśnie powiedziałem, ale przynajmniej naprawdę musicie się nad tym zastanowić i musicie mieć na to odpowiedź. Jak już powiedziałem, jeśli spróbujemy trzymać się greckiej lub hebrajskiej formy,

wyrządzą krzywdę czytelnikom, jeśli nie podamy informacji w przypisie lub gdzie indziej. Nie możemy mieć tłumaczenia opartego na formie i bez przypisów.

W przeciwnym razie ludzie będą zdezorientowani. A jeśli są zdezorientowani, to znaczy, że nie rozumieją. A jeśli nie rozumieją, pytanie brzmi, czy przetłumaczyliśmy? Czy przetłumaczyliśmy dobrze? Powiem wam, jako osoba mówiąca wieloma językami, że jeśli powiem coś komuś w jego języku, a on tego nie zrozumie, to ja muszę to wyjaśnić, aby upewnić się, że to zrozumie.

Nie, nie o to mi chodziło. Miałem na myśli to. A co z tłumaczeniem? Powiedziałbym, że to podobna rzecz, ponieważ to wszystko jest ludzką komunikacją, a my szukamy skutecznej komunikacji. Szukamy komunikacji, która ma wpływ.

Więc staramy się zachować pozory tekstu biblijnego tak bardzo, jak to możliwe. A jeśli konieczne są zmiany, myślę, że pierwszą rzeczą, którą staram się zrobić, jest próba dokonania najpierw tych małych zmian. Czy te małe zmiany mogą wystarczająco pomóc? A jeśli ludzie to przeczytają, i może to nie być w 100% narodowe, ale przynajmniej trochę lepsze, staramy się to zrobić w pierwszej kolejności.

Opcja zmiany kolejności wersetów jest czasami lepsza. Czasami jest to niemal konieczne. W takich przypadkach musimy być naprawdę ostrożni, aby ustalić kolejność zdarzeń, które miały miejsce, a następnie zmienić kolejność wersetów.

Ale zazwyczaj nie robimy więcej niż dwa wersy, a może maksymalnie trzy. Pamiętaj fragment o Marku, opętanym, który podbiega do Jezusa, i było tam około siedmiu wersetów. Nie ma mowy, żeby ktokolwiek pochwalał rozrywanie go na części i umieszczanie w zupełnie innej kolejności.

Ale co, jeśli to jednak będzie musiało się wydarzyć? Czy możemy to zrobić przynajmniej w jednym, dwóch lub trzech wersetach? Pamiętaj, musimy zachować ogólny przepływ informacji i styl, nawet jeśli zmienimy kolejność wersetów. O czym więc mówimy? Przyjrzyjmy się przykładowi. Okej, to jest z Marka, a w Marku 6 ludzie mówili, kim był Jezus.

Niektórzy mówili, że to prorok ze Starego Testamentu. Ale kiedy Herod o tym usłyszał, powtarzał: Jan, którego ściąłem, zmartwychwstał. Więc Herod myślał, że Jezus to Jan, który powrócił do życia.

Bo sam Herod posłał i kazał Jana aresztować i związanego w więzieniu według opowieści Herodiady, żony brata swego Filipa, ponieważ ją poślubił. Bo Jan mówił Herodowi: Nie wolno ci mieć żony brata twego.

Co wydarzyło się najpierw? Aby zobaczyć całe to napięcie w wersetach 17 i 18, to jest , znowu, co? Retrospekcja. Dopóki nie otrzymamy retrospekcji, będziemy mieć problemy, jak już widzieliśmy w dzisiejszej dyskusji. Więc co robisz? Cóż, pierwszym problemem jest to, że Jan umarł już przed werselem 16.

Więc kiedy Herod to powiedział, było to po zabiciu Jana. To tworzy problem chronologiczny między wersetami 16 i 17. Następnie retrospekcja opowiada, jak doszło do śmierci Jana, i ta informacja jest podana, ale zauważ, że przepływ informacji jest naprawdę trudny do śledzenia.

Siedzisz tam i mówisz, przepraszam. Więc jeśli to przeczytam i zapytam, czy możesz mi powiedzieć, co się stało? I jeśli nie będziesz miał tego przed sobą, jeśli to po prostu usłyszałeś, możesz być zdezorientowany i nie będziesz w stanie mi powiedzieć, co się stało. I wiemy, że Jan powiedział Herodowi, że nie powinien się żenić, nie powinien być poślubić, powiedziałbym, żony Filipa.

A to wydarzyło się jeszcze zanim Herod aresztował Jana. Co więc robimy? Jak obchodzimy się z tym tekstem? To zdecydowanie jeden z trudniejszych fragmentów do przetłumaczenia dla Marka. Jak wiemy, wiele osób zaczyna od Księgi Marka, gdy tłumaczą ją na inny język docelowy.

I rzekomo, och, Marek jest najkrótszy. A greka w Marku jest prosta. Dlatego jest najłatwiejsza do przetłumaczenia.

Ile problemów w tej serii wykładów, które wygłosiłem, pochodzi z książki Marka? Jasne. Okej. Więc każdy musi się z tym zmierzyć.

Są to problemy, z którymi musi zmierzyć się każdy tłumacz, ponieważ są one nieodłącznie obecne w greckim tekście. Co więc robimy? Pierwszym zadaniem jest rozbicie faktycznej kolejności, w jakiej rzeczy się dzieją. A pierwszą rzeczą, którą robimy, gdy je wymieniamy, jest to, jak są wymieniane? Są wymieniane w tej kolejności.

Najpierw Herod wysłał ludzi. Wersety 17 i 18, to właśnie robimy. Po prostu zapisujemy wydarzenia. Herod wysłał ludzi, a ludzie pojмали Jana, a ludzie związali Jana i ludzie wsadzili Jana do więzienia.

A Herodiada została podjudzana, albo była zła, i popchnęła Heroda do aresztowania Jana. Herodiada była żoną Filipa. Filip był bratem Heroda.

Herod poślubił Herodiadę. Jan powiedział do Heroda, że nie jest słuszne, że wzięłeś żonę swego brata. Tak to jest wymienione w wydarzeniu.

Oto wydarzenia wymienione w tych dwóch wersetach. Teraz, gdy je zapisaliśmy , uporządkujmy je i uporządkujmy chronologicznie. Jan, autor Ewangelii Jana, mógł je wymienić w ten sposób.

I wiemy, że Filip był bratem króla Heroda, i wiemy, że Herodiada była żoną Filipa. Wiemy, że Herod wziął ją od Filipa i poślubił ją. A Jan, jako prorok, mógł mówić prawdę w kłamstwach ludzi .

Jan powiedział do Heroda: Niestuszenie, że wziąłeś żonę swego brata. Wtedy Herodiada się zdenerwowała i namawiała Heroda, by aresztował Jana. Herod więc posłał ludzi, ludzie pojмали Jana, ludzie związali Jana i wtręcili Jana do więzienia.

Jak to wygląda, gdy to zmienimy? Pamiętasz, co zrobiliśmy? Odkrywamy problem. Najpierw próbujemy zapisać go w naszym języku szerszej komunikacji, czy to po angielsku, hiszpańsku czy jakimkolwiek innym. A potem mówimy, okej, teraz, gdy mamy to na papierze, rozpracowaliśmy to i uporządkowaliśmy, i mamy ten dokument lub ten akapit w lokalnym języku, spróbujmy to przetłumaczyć na lokalny język.

Ale zaczynamy od zrobienia tego po angielsku lub w innym języku. Więc przepisujemy informacje w kolejności, a następnie dodajemy połączenie do wersetów 16 i 17, ponieważ pamiętaj, że to jest flashback. Często języki mają jakieś słowo lub frazę, która daje słuchaczowi lub czytelnikowi do zrozumienia, że to flashback.

więc , co to było, a oto jedna z sugerowanych interpretacji. A mianowicie, że Filip był bratem króla Heroda, a Herodiada była żoną Filipa. Herod wziął i poślubił Herodiadę.

Wtedy przyszedł Jan i powiedział do Heroda: Niestuszenie wziąłeś żonę swego brata. Herodiada namówiła Heroda, aby pojmał Jana. Więc Herod wysłał ludzi.

Pojmali Jana, związali go i wsadzili do więzienia. W wersecie 19 Herodiada ma urazę do Jana i faktycznie zachęcała Jana i zachęcała Heroda do zabicia Jana, ale Herod bał się to zrobić. I mam nadzieję, że kiedy to czytasz, jest to trochę bardziej jasne .

Może jest to o wiele bardziej jasne . Ale to o wiele łatwiejszy fragment do przetłumaczenia niż ten powyżej. Więc wydarzenia niechronologiczne nie są lukami w komunikacji.

Rozmawialiśmy o lukach w komunikacji. To nie jest luka sama w sobie. Niczego nie brakuje.

Wszystkie informacje są tam. Nic nie jest pominięte. Ale sposób, w jaki są prezentowane, stanowi barierę dla komunikacji.

Tekst biblijny nie jest przekazywany w sposób jasny ani naturalny. Dlatego pamiętamy, że naszym celem jest skuteczna komunikacja, komunikacja mająca wpływ, i staramy się usuwać przeszkody w tekście biblijnym tak bardzo, jak to możliwe, ponieważ jeśli tekst jest zbyt trudny do odczytania, ludzie go nie przeczytają. Poddadzą się.

Tak więc uporządkowanie informacji, a może nawet wersetów, jest jednym ze sposobów na usunięcie trudności, aby mogły one wpłynąć na ludzi, którzy je czytają. Dziękuję.

To dr George Payton i jego nauczanie o tłumaczeniu Biblii. To jest sesja numer 25, Kolejność wydarzeń.